

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 maja 1966 r.

Nr 15

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

91 — z dnia 28 kwietnia 1966 r. w sprawie zatwierdzenia zmian statutu Polskiego Czerwonego Krzyża 119

ROZPORZĄDZENIA:

92 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 kwietnia 1966 r. w sprawie przejęcia prowadzenia ksiąg wieczystych przez Państwowe Biuro Notarialne w Nowym Dworze Mazowieckim 119

93 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 kwietnia 1966 r. w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla osób, które uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności 120

94 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia organów Milicji Obywatelskiej właściwych do wydawania pozwoleń na broń, ustalenia wzorów pozwoleń na broń oraz określenia istotnych części broni i amunicji 121

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

95 — z dnia 21 marca 1966 r. dotyczące przystąpienia Rumunii do Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu handlowych pojazdów drogowych, podpisanej w Genewie dnia 18 maja 1956 r. 122

96 — z dnia 7 kwietnia 1966 r. w sprawie uczestnictwa Malty w Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r., oraz przyjęcia przez nią znaku wyróżniającego w ruchu międzynarodowym 122

97 — z dnia 13 kwietnia 1966 r. w sprawie uczestnictwa Malty w Międzynarodowej konwencji opiumowej, podpisanej w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r. 122

98 — z dnia 13 kwietnia 1966 r. w sprawie przyjęcia przez Singapur Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r. 122

91

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 kwietnia 1966 r.

w sprawie zatwierdzenia zmian statutu Polskiego Czerwonego Krzyża.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu (Dz. U. Nr 41, poz. 276) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się zmiany statutu Stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż” wprowadzone uchwałą IV Krajowego Zjazdu Polskiego Czerwonego Krzyża z dnia 13 listopada 1965 r.

§ 2. Tekst statutu Polskiego Czerwonego Krzyża ustalił i ogłosił Prezes Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

92

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 kwietnia 1966 r.

w sprawie przejęcia prowadzenia ksiąg wieczystych przez Państwowe Biuro Notarialne w Nowym Dworze Mazowieckim.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o przekazaniu państwowym biurom notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 41, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 czerwca 1966 r. Państwowe Biuro Notarialne w Nowym Dworze Mazowieckim w województwie warszawskim przejmuje prowadzenie ksiąg wieczystych dla powiatu nowodworskiego.

§ 2. W terminie wskazanym w § 1 traci moc § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1964 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 3), w części dotyczącej powiatu nowodworskiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

93

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 kwietnia 1966 r.

w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla osób, które uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 19 ust. 5 i art. 36 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98) oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencicie pobierającemu rentę starczą, rentę za wysługę lat lub rentę inwalidzką, który został pozbawiony wolności na okres dłuższy niż jeden miesiąc, przekazuje się — z zastrzeżeniem § 4 — pod adresem więzienia:

- 1) w okresie pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności — rentę w wysokości pobieranej bezpośrednio przed pozbawieniem wolności,
- 2) w okresie dalszego pozbawienia wolności — 25% renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia.

2. Jeżeli rencista posiada jednego lub więcej członków rodziny, na ich wniosek, bez potrzeby uzyskiwania zgody rencisty, lub na wniosek rencisty, przekazuje się:

- 1) w okresie pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności:
 - a) członkom rodziny — 50% renty pobieranej bezpośrednio przed pozbawieniem wolności, jeżeli jest jeden członek rodziny, a 75% tej renty — jeżeli jest dwóch lub więcej członków rodziny,
 - b) rencicie — pozostałą część tej renty,
- 2) w okresie dalszego pozbawienia wolności:
 - a) członkom rodziny — 50% renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia, jeżeli jest jeden członek rodziny, a 75% tej renty, jeżeli jest dwóch lub więcej członków rodziny,
 - b) rencicie — 25% tej renty.

3. Okres pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności liczy się od najbliższego terminu płatności renty przypadającego po dniu pozbawienia wolności.

4. Za członków rodziny rencisty pozbawionego wolności (ust. 2) uważa się:

- 1) dzieci, wnuki i rodzeństwo spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej,
- 2) małżonka,
- 3) rodziców, jeżeli bezpośrednio przed pozbawieniem wolności pozostawali na utrzymaniu rencisty (art. 45 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), zwanego dalej dekretem).

§ 2. 1. W razie prowadzenia egzekucji należności alimentacyjnych z renty — część renty, która pozostała po potrąceniu należności alimentacyjnych, przeznacza się — do wysokości sum określonych w § 1 — w pierwszej kolejności dla innych członków rodziny rencisty (§ 1 ust. 4) poza osobą alimentowaną, a w następnej — dla rencisty, przy czym nie mniej jednak niż 50 zł miesięcznie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie potrącenia z renty innych należności prawem przewidzianych.

§ 3. 1. Rencicie pobierającemu rentę rodzinną, który został pozbawiony wolności na okres dłuższy niż jeden miesiąc, przekazuje się — z zastrzeżeniem § 4 ust. 2 i 3 — pod adresem więzienia:

- 1) w okresie pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności:
 - a) rentę w wysokości pobieranej bezpośrednio przed pozbawieniem wolności, jeżeli do renty rodzinnej uprawniony jest tylko rencista pozbawiony wolności,
 - b) część tej renty przypadającą z podziału dokonanego na podstawie przepisów o podziale renty, jeżeli do renty rodzinnej uprawnione są również inne osoby;
- 2) w okresie dalszego pozbawienia wolności:
 - a) 25% renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia, jeżeli do renty rodzinnej uprawniony jest tylko rencista pozbawiony wolności,
 - b) 30% — nie mniej jednak niż 50 zł miesięcznie — części renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia, która przypada rencicie pozbawionemu wolności z podziału, dokonanego na podstawie przepisów o podziale renty — jeżeli do renty rodzinnej uprawnione są również inne osoby.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b), pozostałym osobom uprawnionym do pobierania renty rodzinnej przekazuje się część renty przypadającą im z podziału dokonanego na podstawie przepisów o podziale renty.

3. Przepisy § 1 ust. 3 i § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Dodatki do renty dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa, przysługujące rencicie pozbawionemu wolności, przekazuje się przez cały czas pozbawienia wolności bezpośrednio osobom, na które je przyznano, lub do rąk osób sprawujących nad nimi opiekę.

2. Dodatek do renty z tytułu regulacji cen węgla, a także ekwiwalent z tytułu wzrostu czynszu, przysługujące rencicie pozbawionemu wolności, w całości przekazuje się przez cały czas pozbawienia wolności osobom, którym wypłacane są dodatki określone w ust. 1 lub część renty określona w § 1 ust. 2.